

Arrest

nr. 162 620 van 23 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 19 maart 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 april 2013 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Mr. H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat K. BERNARD, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 maart 2013 wordt de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie

En exécution de la décision du délégué de la Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration, et à l'Intégration sociale Eeckhoudt Joke, attaché, wordt aan il est enjoint au

(..)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des Etats suivants :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchèque sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

L'ordre de quitter le territoire est assorti d'une interdiction d'entrée prise en vertu de l'article 3, alinéa 1er, 9° de la loi du 15 décembre 1980

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

x 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

x Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

x artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken

x artikel 74/14 §3,3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde en de nationale veiligheid

x artikel 74/14 §3,4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

En vertu de l'article 7 de la loi du 15 décembre 1980, une décision d'éloignement est prise à l'égard du ressortissant d'un pays tiers sur base des motifs suivants :

IEI 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

IEI 8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet;

[EI En vertu de l'article 27, § 3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, le ressortissant d'un pays tiers peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire pour l'exécution de la décision d'éloignement.

IEI article 74/14 §3, 1°: il existe un risque de fuite

IEI article 74/14 §3, 3°: le ressortissant d'un pays tiers constitue un danger pour l'ordre public et la sécurité nationale

IEI article 74/14 §3, 4°: le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Zwartwerk : Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart - PV nr 13C012176 opgesteld door regionale arbeidsinspectie

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 25/01/2012

MOTIF DE LA DECISION

L'intéressé n'est pas en possession d'un visa valable.

Travail au noir : Pas de permis de travail ou Pas de carte professionnelle - PV n° 13C012176 rédigé par IRE

L'intéressé n'a pas d'adresse officielle en Belgique

L'intéressé n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire lui notifié le 25/01/2012

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland,

Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Gezien betrokkene zonder arbeidskaart aan het werk was, bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet.

Hoewel betrokkene reeds voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat er vrijwillig gevolg zal gegeven worden aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf.

En application de l'article 7, alinéa 2, de la même loi, il est nécessaire de faire ramener sans délai l'intéressé(e) à la frontière, à l'exception des frontières allemande, autrichienne, danoise, espagnole, estonienne, finlandaise, française, grecque, hongroise, islandaise, italienne, lettonne, liechtensteinoise, lituanienne, luxembourgeoise, maltaise, norvégienne, néerlandaise, polonaise, portugaise, tchèque, slovaque, Slovène, suédoise et suisse pour le motif suivant :

L'intéressé réside sur le territoire des Etats Schengen sans visa valable. Il ne respecte pas la réglementation en vigueur. Il est donc peu probable qu'il obtempère à un ordre de quitter le territoire qui lui serait notifié.

Vu que l'intéressé était en train de travailler sans permis, il existe un risque qu'il poursuive son comportement illégal.

Bien qu'ayant antérieurement reçu notification d'une mesure d'éloignement, il est peu probable qu'il obtempère volontairement à cette nouvelle mesure; l'intéressé est de nouveau contrôlé en séjour illégal. Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Ankara

En application de l'article 1, alinéa 3, de la même loi, l'exécution de sa remise à la frontière ne pouvant être effectuée immédiatement, l'intéressé doit être détenu à cette fin ;

Il y a lieu de maintenir l'intéressé à la disposition de l'Office des Etrangers dans le but de le faire embarquer à bord du prochain vol à destination de Ankara.

x In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

(...)

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

[El En vertu de l'article 74/11, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de trois ans, parce que:

D1° aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire ou;

IE72° l'obligation de retour n'a pas été remplie.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Gezien betrokkene aan het werk was zonder arbeidskaart, wordt hem een inreisverbod van 3 jaar opgelegd. (PV nr 13C012176 opgesteld door regionale arbeidsinspectie)

Vu que l'intéressé était entrain de travailler sans permis de travail, il recois un interdiction d'entrée pour 3 ans.

(PV n° 13C012176 rédigé par IRE)

De Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, Le délégué de la Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration, et à l'Intégration sociale (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit het "Verslag Vertrek" dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verzoekende partij op 8 mei 2013 werd gerepatriëerd naar Turkije. Dit verslag vermeldt: "Geslaagd. Betrokkene is zonder verzet vertrokken."

2.2. Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ter terechtzitting de vraag naar het actuele belang van verzoekende partij bij het voorliggende beroep, nu uit informatie verstrekt door verweerder blijkt dat verzoekende partij zich niet meer op het Belgische grondgebied ophoudt gelet op de repatriëring op 8 mei 2013 en het bevel om het grondgebied te verlaten van 19 maart 2013 aldus werd uitgevoerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting werd aan de raadsman van de verzoekende partij gevraagd of hij het actueel karakter van het belang bij huidig beroep kan toelichten ondanks de verwijdering van de verzoekende partij van het grondgebied. De raadsman van de verzoekende partij stelt zich terzake te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

In casu kan niet worden vastgesteld dat de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten de verzoekende partij nog enig voordeel kan opleveren en dat zij een actueel belang heeft bij de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

Het beroep is dan ook niet ontvankelijk voor zover het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Het opgeworpen middel zal verder dan ook enkel besproken worden voor zover het gericht is tegen het bestreden inreisverbod.

3. Onderzoek van het beroep in zoverre het betrekking heeft op het inreisverbod van 19 maart 2013.

3.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"(...) Eerste en enige middel:

Schending van de artikels 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991),

Schending van Artikel 74/14 §3,1 van de Vreemdelingenwet

De Dienst Vreemdelingenzaken deelt in haar beslissing mee dat:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum

Zwartwerk: geen arbeidskaart / geen beroepskaart- PV nr 13C012176 opgesteld door regionale arbeidsinspectie

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om grondgebied te verlaten dat hem werd betekend op 25.01.2012

De motiveringswet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen.

Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Deze motiveringsplicht heeft "drie onlosmakelijk met elkaar verbonden verplichtingen tot gevolg:

1. motieven van de rechtshandeling moeten kenbaar zijn

2. zij moeten beantwoorden aan de realiteit

3. tenslotte moeten zij draagkrachtig zijn en deze beslissing effectief verantwoorden ".

Deze verplichting houdt in dat de beslissing niet alleen uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn, maar dat de motieven aangehaald in de bestreden beslissing ook afdoende moeten zijn.

Bijgevolg moet de omvang van de motivering aangepast zijn aan het belang van de beslissing alsook dat de ingeroepen redenen van toepassing moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden.

Verzoeker werd op datum van 22.11.2011 zaakvoerder van van bvba chef Doner Company.

De firma Chef Doner Company heeft als BTW nummer: BE08939383659

Verzoeker sloot ook een franchiseovereenkomst met de bvba Leiria Investment bvba met maatschappelijke zetel te 2018 Antwerpen, Pelikaanstraat 3/ 1690, O.R. 82.350.077.29

Hij betaalde hiervoor 20.000 euro.

Hij heeft ondertussen 3 filialen:

- in het treinstation van Brussel-Noord,*
- in het treinstation van Leuven*
- Oudebaan 155, 3360 Korbeek Lo / Leuven*

Verzoeker stelt ondertussen 7 mensen te werk in zijn 3 filialen. De arbeidscontracten worden toegevoegd aan het verzoekschrift.

Verzoeker legt een document van Sodiwe (sociaal secretariaat) neer waaruit blijkt dat er 52.970 euro aan loonlasten zijn betaald voor de periode 09/2011 - 03/2012

Verzoeker heeft 3 locaties gehuurd.

In de beslissing wordt aangehaald dat verzoeker geen adres heeft in België. Verzoeker kan meedelen dat hij verblijft te 3360 Korbeek Lo/ Leuven, (...), waar tevens ook de maatschappelijke zetel is van zijn firma bvba Chef doner Company.

Verzoeker voegt aan het verzoekschrift ook de resultatenrekeningen toe waaruit blijkt dat de bvba winstgevend is.

De tegenpartij haalt aan dat er een vluchtgevaar is. Verzoeker die zoveel heeft geïnvesteerd in zijn zaak en 7 mensen in België tewerkstelt, heeft hij zijn belangen hier in België, maw is er geen vluchtgevaar.

(...)"

3.2. De Raad herhaalt dat het beroep niet ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Het enig middel zal hierna dan ook enkel besproken worden voor zover het gericht is tegen het inreisverbod.

3.3. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. *In casu* geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen. Zo wordt verwezen naar artikel 74/11, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet en wordt erop gewezen dat verzoekende partij niet aan de terugkeerverplichting heeft voldaan. De reden waarom haar een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd ligt in het feit dat verzoekende partij aan het werk was zonder arbeidskaart zoals blijkt uit het proces-verbaal opgesteld door de regionale arbeidsinspectie.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.4. Aangezien artikel 74/14 van de vreemdelingenwet handelt over de termijn om het grondgebied te verlaten, kan de verzoekende partij *in casu*, aangezien het beroep enkel ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen het inreisverbod, de schending van deze bepaling niet dienstig aanvoeren.

De bestreden beslissing bevat de volgende motieven om de verzoekende partij een inreisverbod voor de duur van drie jaar op te leggen:

“(...) x In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

(...)

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

(...)

Gezien betrokkene aan het werk was zonder arbeidskaart, wordt hem een inreisverbod van 3 jaar opgelegd. (PV nr 13C012176 opgesteld door regionale arbeidsinspectie) (...)”

Het enige argument dat verzoekende partij tegen voorgaande motivering in het middel lijkt aan te brengen is het gegeven dat zij verschillende filialen heeft waarin zij mensen tewerk stelt en dat zij sociale bijdragen hiervoor betaald. Verder stelt zij dat de firma winstgevend is.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij met dit betoog geen afbreuk doet aan de vaststellingen dat zij een eerdere verwijderingsbeslissing naast zich neer heeft gelegd en dat zij aan het werk was zonder arbeidskaart waardoor zij een inbreuk pleegde zoals vastgesteld door de arbeidsinspectie. Met bovenstaand betoog maakt de verzoekende partij geenszins aannemelijk dat voornoemde twee motieven van het inreisverbod kennelijk onredelijk of foutief zouden zijn. Verzoekende partij die behoorde te weten dat zij een inbreuk pleegde door te werken zonder de vereiste kaart kan thans voorts bezwaarlijk haar professionele activiteiten en de gevolgen daarvan inroepen als argumenten die afbreuk kunnen doen aan de motieven van het bestreden inreisverbod. Verzoekende partij kan bovendien de opschorting of opheffing van het inreisverbod vragen conform artikel 74/12 van de vreemdelingenwet indien zij van oordeel is dat daarvoor goede redenen aanwezig zijn.

3.5. Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is niet gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van het bestreden inreisverbod kan leiden aangevoerd en het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wat betreft het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

S. DE MUYLDER